
Uchwała Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 16 października 1976 r. w sprawie programu działania samorządu adwokackiego kadencji 1976—1979

Palestra 20/12(228), 110-117

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A.

Uchwała

Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 16 października 1976 r. w sprawie programu działania samorządu adwokackiego kadencji 1976—1979

Naczelna Rada Adwokacka:

- mając na uwadze miejsce, rolę i zadania adwokatury w rozwijającym się społeczeństwie socjalistycznym,
- kierując się koniecznością lepszego zaspokajania potrzeb społecznych w zakresie pomocy prawnej,
- dążąc do umocnienia socjalistycznych stosunków w adwokaturze,
- uwzględniając wyniki analizy postulatów środowiskowych zgłaszanych na zgromadzeniach delegatów w bieżącym roku,
- przyjmując za punkt wyjścia materiały posiedzenia NRA z dnia 10 lipca br., a w szczególności wystąpienia członka KC PZPR, kierownika Wydziału Administracyjnego tow. Teodora Palimąki i Ministra Sprawiedliwości prof. dra hab. Jerzego Bafii oraz referat prezesa NRA adw. dra Zdzisława Czeszejki, a nadto wyniki sondażu środowiskowego

u c h w a ł a

następujący program działania samorządu adwokackiego kadencji 1976—1979.

I

Program budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w Polsce wymaga od całego społeczeństwa również nieustannego podnoszenia poziomu ideowo-politycznego oraz kwalifikacji zawodowych dla osiągnięcia wyższej jakości pracy i warunków życia narodu. Z programu tego wynikają także dla adwokatury określone zadania aktywnego działania w celu podnoszenia świadomości społecznej i jakości pomocy prawnej, aby w ten sposób pełniej i lepiej współdziałać w kształtowaniu nowych, socjalistycznych stosunków społecznych, a w węższym zakresie — przyczynić się do lepszego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

Wszystkie ogniwa samorządu adwokackiego powinny pogłębiać i rozwijać wszelkie formy działalności społecznej, pozostawać w ścisłym kontakcie z terenowymi instancjami politycznymi, organizacjami społecznymi i jednostkami administracyjnymi, aby dzięki temu jeszcze pełniej zapewnić rosnące zapotrzebowanie na pomoc prawną o wysokim poziomie.

Do istoty dobrze spełnionego obowiązku zawodowego należy działalność społeczna i polityczna adwokatury. Spełnianie tej funkcji obejmuje również obowiązek ścisłego współdziałania z pozostałymi organami ochrony prawnej — także w zakresie zapobiegania negatywnym zjawiskom społecznym.

Wśród zadań kadencyjnych samorządu adwokackiego na pierwszym miejscu wymienić należy wszystkie te działania, które zmierzają do uruchamiania i pobudzania czynników wywierających wpływ na wzrost poziomu pomocy prawnej i podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Takim zasadniczym czynnikiem jest doskonalenie zawodowe.

Sprawie tej poświęciła już wiele uwagi NRA na swym posiedzeniu w dniu 27.X.1974 r. („Palestra” nr 12/74, str. 133—135), natomiast obecnie zachodzi potrzeba kompleksowego ustosunkowania się do sprawy doskonalenia przez określenie właściwego programu i systemu tego doskonalenia.

W układzie poziomym doskonalenie powinno objąć wszystkich adwokatów. Sprawa poziomu zawodowego nie jest bowiem sprawą prywatną, lecz probierzem użyteczności, przydatności i ważności społecznej adwokatury. W § 1 pkt 3 rozp. Min. Spraw. z dnia 28.XII.1963 r. w sprawie zespołów adwokackich stwierdza się wręcz, że „członkowie zespołu obowiązani są do (...) podnoszenia wiedzy zawodowej”.

Udział w doskonaleniu zawodowym jest obowiązkowy, przy czym rady adwokackie będą konsekwentnie wcielały w życie powyższą zasadę, zajmując odpowiednie stanowisko w wypadkach jej naruszania. Dlatego rady adwokackie obowiązane są opracować takie zasady organizacyjne, żeby członkowie izb rzeczywiście uczestniczyli w wybranych formach doskonalenia zawodowego.

W układzie pionowym konieczne jest sprecyzowanie, w jakiej formie i w jakim zakresie prowadzą doskonalenie poszczególne organy samorządu adwokackiego. Patrząc od tej strony na program i system doskonalenia, przyjąć należy, że:

- a) do świadomości każdego adwokata i aplikanta adwokackiego musi dotrzeć zrozumienie oczywistego faktu, iż podnoszenie swoich kwalifikacji zawodowych jest nie tylko obowiązkiem, ale nadto, i to przede wszystkim, musi wpływać z wewnętrznej potrzeby intelektualnego poszerzania swoich horyzontów i możliwości działania. Środkiem do osiągnięcia tego celu jest stałe i systematyczne samokształcenie oraz doskonalenie sposobów oddziaływania i metod poznawczych;
- b) zespoły adwokackie, ogromnie zróżnicowane w swej liczebności i nie zawsze mające takie same możliwości prowadzenia doskonalenia we własnym zakresie, powinny wziąć pod uwagę, iż dotychczasowe doświadczenia w tej dziedzinie nie pozwalają na stwierdzenie, że mogą one być ogniwem dającym w każdym wypadku realne szanse prowadzenia określonego doskonalenia. Z tego względu sytuacja taka nakazuje sprawę doskonalenia w zespołach adwokackich zindywidualizować i włączyć ją w program izbowy w takim zakresie, w jakim jest to praktycznie osiągalne. Byłoby pożądane, aby zespoły adwokackie — z zastrzeżeniami wyżej podniesionymi — skupiły swą uwagę przynajmniej na systematycznym przeglądzie orzecznictwa i literatury oraz na omawianiu spraw o charakterze precedensowym prowadzonych w zespole, jak również na przyswojeniu sobie wytycznych Sądu Najwyższego o zasięgu powszechnym;
- c) rady adwokackie w swych programach powinny uwzględnić doskonalenie w zakresie podstawowym. Należy więc opracować 3-letni program doskonalenia izbowego, obejmujący podstawową problematykę zawodową oraz problematykę specyficzną dla danego regionu.

Liczbę zajęć szkoleniowych, liczbę uczestników i ew. profil poszczególnych szkoleń określa rady adwokackie stosownie do wewnętrznych potrzeb, z tym jednak zastrzeżeniem, że:

- liczba konferencji powinna być dostosowana do potrzeb i możliwości izby, przy czym można też organizować takie konferencje międzyizbowe, a także z uczestnictwem innych organów ochrony prawnej,
- tematyka poszczególnych konferencji powinna odpowiednio uwzględniać problematykę cywilistyczną i karną,
- obok ew. zapraszanych wybitnych prelegentów współreferentami (koreferen-

tami) powinni być adwokaci z danej izby, aby tym sposobem osiągnąć większą aktywność uczestników,

- pożądanym jest także organizowanie kilkudniowych szkoleń zamkniętych, gwarantujących korzystniejsze warunki doskonalenia,
- szczególną opieką należy objąć tych adwokatów, u których w czasie kontroli zawodowej ujawnione zostały pewne mankamenty zawodowe,
- rady adwokackie dokonywać będą rocznych analiz realizacji programu doskonalenia zawodowego.

Ponadto rady adwokackie mają obowiązek współdziałania z Naczelną Radą Adwokacką w zakresie doskonalenia specjalistycznego, o którym mowa w dalszej części niniejszego programu;

d) Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej za pośrednictwem Komisji Doskonalenia Zawodowego — przy odpowiednim wykorzystaniu prac badawczych przeprowadzonych przez OBA — powinno:

1) zorganizować studia specjalistyczne. Studia takie, dotyczące wybranych zagadnień (wypadki komunikacyjne, prawo pracy itp.), powinny uwzględniać następujące formy:

- zaoczne dostarczanie uczestnikom wskazówek metodycznych, literatury itp.,
- okresowe spotkania uczestników, które w zależności od liczby uczestników z danej izby przybiorą postać bądź wewnątrzizbowych, bądź też dla kilku izb,
- zamknięte szkolenia (raz w roku) w Grzegorzewicach.

Uczestnicy tych studiów powinni uzyskać na nich wiedzę wykorzystaną w działalności szkoleniowej we własnych izbach adwokackich.

Uczestnictwo w powyższym szkoleniu powinno być dobrowolne, a w wypadku zgłoszenia się liczby reflektantów przekraczającej możliwości szkoleniowe — Komisja opracuje specjalne zasady przyjmowania;

2) przygotować programy wzorcowe dla szkolenia wewnątrzizbowego oraz odbywać konferencje metodyczno-szkoleniowe z kadrą wykładowców.

Należałoby przy tym przeanalizować potrzeby i możliwości zorganizowania ośrodka doktoranckiego w ramach omówionej wyżej działalności szkoleniowej.

II

Ze sprawą doskonalenia zawodowego adwokatów ściśle sprzężone jest przygotowanie kadr do zawodu, a więc aplikacja adwokacka. W tym zaś względzie staje się rzeczą niezbędną:

a) opracowanie dotychczasowego programu szkolenia aplikantów adwokackich.

Izbowe programy powinny być w większym stopniu zharmonizowane z założeniami aplikacji w ogóle jako działalności w równym stopniu szkoleniowej jak i wychowawczej. W programach tych — obok dotychczasowych przedmiotów — powinny się znaleźć jako obowiązkowe przedmioty zajęć:

- prawo gospodarcze,
- retoryka,
- historia adwokatury.

Ponadto aplikant adwokacki ma obowiązek wykazać się znajomością co najmniej jednego języka obcego. Rady adwokackie opracują i udzielają odpowiedniej pomocy w tym zakresie również w korzystaniu z wszelkich form i możliwości szkolenia lub doskonalenia przez organizacje i instytucje wyspecjalizowane;

- b) przeanalizowanie i wprowadzenie pewnych zmian w zakresie metodyki szkolenia. Obecne szkolenia zbyt często opierają się na wykładach, rzadko zaś na seminaryjnej metodzie zajęć.

Podstawowym celem szkolenia prowadzonego przez rady adwokackie jest pobudzenie do samokształcenia, przyswojenie sobie umiejętności prawniczego myślenia. Temu celowi powinny służyć tak przygotowane szkolenia, które by nakładały na aplikantów obowiązek przygotowania się do zapowiedzianego zajęcia oraz zebrania określonej lektury i orzecznictwa. To z kolei wymaga innej metody przygotowywania szkolenia przez wykładowców. W większym stopniu podstawą do oceny przygotowania aplikanta do zawodu powinny być praktyczne sprawdziany w postaci oceny sporządzanych przez niego pism procesowych i występowania przed sądem.

W skład ocen egzaminu adwokackiego powinna wejść również ocena z wystąpień aplikanta na rozprawach sądowych;

- c) wpajanie aplikantowi — w codziennej jego działalności — znajomości literatury i orzecznictwa. Orientacja w publikacjach prawniczych i w ich praktycznej użyteczności oraz orientacja w literaturze z pokrewnych dziedzin (socjologii, psychologii itp.) powinna być szczególnie doceniana i oceniana;
- d) wprowadzenie — dla kończących aplikację roczników — centralnego szkolenia unifikującego. Komisja Doskonalenia Zawodowego NRA powinna przygotować program takiego szkolenia w Grzegorzewicach oraz tematykę obejmującą te działy czy dziedziny, w których występują trudności w szkoleniu izbowym (np. w zakresie retoryki);
- e) zwiększenie troski o ogólny rozwój kulturalny aplikantów. Udział w interesujących imprezach kulturalnych i odpowiednie pobudzanie w tym zakresie (np. przez organizowanie dyskusji z reżyserem sztuki czy rozwijanie zainteresowań pozazawodowych) — to przykłady koniecznej działalności wychowawczej;
- f) opracowanie zasad doboru patronów, tak aby ich bezpośrednia i stała opieka nad aplikantem służyła jak najlepiej zawodowemu i ogólnemu jego rozwojowi;
- g) wykorzystanie czynników emocjonalno-motywacyjnych. Chodzi tu m.in. o nadanie wejściu do zawodu odpowiedniej oprawy pozostawiającej trwały ślad w psychice młodego człowieka i wiążącej go emocjonalnie z zawodem, chodzi o z troszczenie się o odpowiedni wygląd estetyczny, zaświadczeń o odbyciu aplikacji i złożeniu egzaminu itp.

W celu realizacji powyższych zamierzeń powołana przy NRA Komisja przygotowuje — skonsultowany ze środowiskiem — wzorcowy program szkolenia izbowego aplikantów, szkolenia centralnego i nowej instrukcji szkolenia aplikantów adwokackich. Komisja powinna przygotować te materiały w ciągu roku, tak aby NRA mogła je przedyskutować i uchwalić najpóźniej na posiedzeniu w 1977 r.

III

W ocenie społecznej przydatności i rangi zawodu odgrywają rolę trzy równorzędne czynniki: ideowe zaangażowanie, kwalifikacje zawodowe i postawa etyczna. Ten ostatni czynnik, tj. postawa etyczna, jest szczególnie istotny w działalności adwokata, który niejednokrotnie musi sam, na gorąco, decydować o dopuszczalności i etycznej wartości określonego zachowania. Naczelna Rada Adwokacka dała temu wyraz w uchwale z dnia 16.III.1975 r. w sprawie etyki zawodowej i godności zawodu („Palestra” nr 5—6/75, str. 2—4). Jakkolwiek osiągnięty dzisiaj poziom

etyczny adwokatury ocenić należy dodatnio, to jednak nie może to powodować jakiegokolwiek osłabienia uwagi i zmniejszenia działań na tym polu.

Z powyższych względów wszystkie organy samorządu adwokackiego, poczynając od zespołów adwokackich, powinny systematycznie poświęcać uwagę sprawie dalszego podnoszenia poziomu etycznego i godności zawodu, wdrażania postaw środowiskowej dezaprobaty dla negatywnych, nagannych postaw. Częściej na zebraniach zespołów adwokackich powinny się znajdować oceny postaw etycznych niektórych adwokatów, a niekiedy nawet takie niedomagania organizacyjne, z których mogą brać początek uchybienia natury etycznej.

Rady adwokackie powinny dokonywać okresowych ocen skarg oraz wyników kontroli zawodowej i spraw dyscyplinarnych po to, aby na tle całokształtu materiału można było bardziej prawidłowo uchwycić negatywne zjawiska i negatywne postawy. Na szczeblu centralnym natomiast konieczne się staje opracowanie programu kształtowania właściwych stosunków i postaw etycznych, sięgającego nie tyle do jednostkowej represji dyscyplinarnej, także w niektórych sytuacjach niezbędnej, ile do tworzenia odpowiedniego klimatu. Mamy znakomitych, doświadczonych działaczy w organach dyscyplinarnych, zbyt rzadko jednak dzielą się oni ze środowiskiem swymi doświadczeniami i obserwacjami. Za mało publikacji na tematy etyki ukazuje się na łamach „Palestry”, brak jest kompleksowej analizy całości postępowania skargowego, kontroli zawodowej i dyscyplinarnej. Dlatego niezbędne jest bardziej kompleksowe ustosunkowanie się do sprawy poziomu etycznego na wszystkich możliwych polach działania: przez „Palestrę”, OBA, narady i środki organizacyjnego działania samorządu.

IV

Realizacja przyjętego programu wymaga odpowiedniego przygotowania i stałego doskonalenia kadry działaczy samorządowych. W tym celu NRA powinna organizować dla członków rad adwokackich i kadry rezerwowej konferencje szkoleniowe. Program tych konferencji powinien uwzględniać odpowiednio tematykę niezbędną do kierowania działalnością izb, jak np. demografię, socjologię, planową gospodarkę finansowo-inwestycyjną, a także dostarczać bieżących informacji o sytuacji w adwokaturze i o jej aktualnych zadaniach w zakresie ochrony porządku prawnego i kształtowania właściwych stosunków społecznych.

Wszystkie postacie szkolenia, tj. zawodowego, samorządowego i aplikanckiego, powinny być należycie przepełnione treściami politycznymi, kształtującymi socjalistyczną świadomość i aktywność.

V

Zespół adwokacki, który był stale przedmiotem szczególnej troski i uwagi samorządu, nadal we wszelkich poczynaniach musi zajmować naczelną rolę. Od prawidłowego funkcjonowania zespołu zależy jakość pomocy świadczonej społeczeństwu, zależy też mające istotne znaczenie dla efektywności pracy zawodowej zadowolenie z tej pracy. Zespół adwokacki jest także podstawowym ogniwem samorządu adwokackiego, co z kolei w całości działania samorządu odgrywa istotną rolę. Wszystkie te względy powodują potrzebę podjęcia szczególnie ożywionej działalności w tej dziedzinie, wyrażającej się przede wszystkim:

- a) w dokładnym zbadaniu aktualnych warunków lokalowych zespołów. Tej analizie powinno towarzyszyć określenie, czy i kiedy będą poprawione warunki lokalowe, jakich i z czyjej strony wymaga to działań oraz — o ile łączy się to z wydatkami finansowymi — jakie środki finansowe i kiedy mianowicie będą

- potrzebne na ten cel. Program poprawy warunków lokalowych musi wskazywać konkretnych adresatów zadań i określać terminy realizacji;
- b) w naukowym zbadaniu organizacji pracy zespołów, a w zależności od wyników tych badań — w podjęciu odpowiednich działań w celu ich dalszego doskonalenia. Nadające się do pewnego uogólnienia wnioski powinny być zawarte w zasadach działania zespołów;
 - c) w analizie składu osobowego i rozmieszczenia zespołów. Ustalenia w tym zakresie nie mogą mieć charakteru swoistej asekuracji przed ewentualnym zwiększeniem liczby zespołów, lecz wręcz przeciwnie — posługiwać się obiektywnymi kryteriami i uwarunkowaniami;
 - d) w eksperymentalnym wprowadzeniu techniki i upowszechnianiu wyników. Rolę wiodącą w tym względzie powinna sprawować NRA przez swoje agendy.

Ponieważ sprawa kierowania adwokatów do ośrodków terenowych jest w znacznym stopniu uzależniona od zapewnienia warunków mieszkaniowych, przeto rady adwokackie powinny zbadać na obszarze swego działania perspektywę uzyskiwania mieszkań, zwłaszcza zaś skontaktować się ze spółdzielczością mieszkaniową w celu ewentualnego zawarcia odpowiednich porozumień, a gdyby lokalne uzgodnienia wymagały centralnych porozumień — przedstawić NRA stosowne uwagi i propozycje.

Przy analizie rozmieszczenia zespołów adwokackich konieczne jest ustosunkowanie się do pomocniczych form pomocy prawnej (dyżurne punkty pomocy prawnej, punkty konsultacyjne itp.).

VI

W pracy zawodowej adwokatów na salach sądowych oraz w pozasądowych formach udzielania przez nich pomocy prawnej (w szczególności poradnictwa) nasuwa się wiele obserwacji, których wczesne zasygnalizowanie właściwym organom mogłoby się przyczynić do usprawnienia i podniesienia jakości funkcjonowania adwokatury. Być może, w niektórych wypadkach odpowiednia tego rodzaju sygnalizacja ze strony samorządu pozwoliłaby, np. przez rewizję nadzwyczajną, uniknąć pewnych błędów lub je naprawić.

Prezydium NRA, powołując Komisję Zawodu Adwokata, zapewni warunki do gromadzenia takich doświadczeń i odpowiedniego ich wykorzystania. Ta działalność ma bowiem walor ogólnospołeczny, podnoszący rolę i znaczenie adwokatury w procesie socjalistycznych przeobrażeń.

VII

Fakt, że do adwokatury należy około 1000 radców prawnych, którzy mają swoje specyficzne problemy szkoleniowo-organizacyjne, wymaga ze strony rad adwokackich odpowiedniego działania.

W zależności od liczby adwokatów-radców prawnych w danej izbie adwokackiej należy organizować stosowne formy kontaktu, wzajemnej informacji oraz szkolenia (zamknięte lub otwarte). Pomocą szkoleniową powinna tu służyć NRA, zwłaszcza przez DPTA w Grzegorzewicach.

We wszystkich formach współpracy z adwokatami-radcami prawnymi nie może ująć z pola widzenia potrzeba gromadzenia doświadczeń w zakresie funkcjonowania gospodarki narodowej, prawidłowości rozwiązań prawnych itp., a zatem tych czynników, które dla usprawnienia i podniesienia jakości funkcjonowania zarządu i obrotu gospodarczego mają istotne znaczenie.

VIII

Trosce o zapewnienie adwokaturze wysokiego prestiżu społecznego, wynikającego z rzeczywistej roli i funkcji tego zawodu w socjalistycznym społeczeństwie, towarzyszyć musi troska samorządu o nieustanne podnoszenie warunków socjalno-bytowych adwokatów. Z tego względu w bieżącej kadencji należy zwrócić baczną uwagę na:

- a) konieczność znowelizowania i dostosowania do aktualnej sytuacji taksy adwokackiej, wprowadzenia odpłatności Skarbu Państwa za sprawy prowadzone przez adwokatów z urzędu, zniesienia podatku od wynagrodzeń członków zespołów adwokackich*, a także podjęcia środków mogących się przyczynić do realnego obniżenia kosztów zespołowych — oczywiście bez uszczerbku dla zapewnienia należytych warunków pracy;
- b) kontynuowanie polityki zwiększenia pomocy materialnej dla emerytów i rencistów w granicach możliwości wygospodarowania środków na ten cel. Z tą słuszną troską o poprawę sytuacji materialnej emerytów i rencistów musi iść w parze troska o utrzymanie więzi ze starszymi kolegami, m.in. w sensie bezpośredniej opieki nad osobami nieporadnymi. Komisje do spraw emerytów i rencistów powinny w stosunku do tej ostatniej grupy osób zorganizować odpowiednie dyżury i bieżąco troszczyć się o roztoczenie opieki nad nimi;
- c) poprawę warunków materialnych aplikantów ze względu na ich zbyt niskie wynagrodzenie. Dlatego Prezydium NRA powinno przeanalizować jej możliwości budżetowe** i nie później niż w ciągu roku wprowadzić nowe zasady płac dla aplikantów, bardziej zharmonizowane z innymi zawodami prawniczymi i ogólną sytuacją płacową;
- d) odpowiednie, zdrowotne warunki pracy. Prowadzone przez Ośrodek Badawczy Adwokatury badania dotyczące warunków pracy w zespołach adwokackich oraz higieny pracy pozwolą na ocenę aktualnej sytuacji w tym względzie i na zaproponowanie środków zaradczych. Na podstawie dotychczasowych obserwacji można stwierdzić, że istnieje zbyt wiele — w stosunku do aktualnych możliwości — sytuacji niekorzystnie oddziałujących na higienę pracy i dlatego poprawa tego stanu rzeczy powinna się stać po uzyskaniu odpowiednich materiałów przedmiotem obrad NRA;
- e) sprawy wypoczynku. Znaczny dorobek poprzednich kadencji w zakresie tworzenia adwokackich ośrodków wypoczynku powiększył się ostatnio przez oddanie Domu Pracy Twórczej w Grzegorzewicach. Należy też rozważyć możliwość utworzenia centralnej rezerwacji miejsc w tych ośrodkach wypoczynku, a to w celu lepszego ich wykorzystania. Wspólną przecież troską całego samorządu powinno być maksymalne wykorzystanie możliwości odpoczynku dla adwokatów i z tym dążeniem musimy wyjść naprzeciw inicjatywie i działaniu rad adwokackich. Pozostające obecnie w dyspozycji rad adwokackich oraz oddawane w przyszłości do użytku obiekty powinny być jak najpełniej wykorzystane.

* Od Redakcji: Uchylenie tego opodatkowania jest zgodne z ogólnopolską polityką dotyczącą wszystkich pracowników jednostek gospodarki społecznej.

** Od Redakcji: Chodzi o fundusze samorządowe adwokatury, z których są czerpane środki finansowe na wynagrodzenia aplikantów adwokackich.

IX

Pozycja i osiągnięcia polskiej adwokatury znane są i oceniane również za granicą. Liczne imprezy, zarówno organizowane przez polską adwokatwę jak i odbywające się za granicą z udziałem polskich adwokatów, są tego najlepszym potwierdzeniem.

Rozwijanie tych stosunków, zwłaszcza między adwokatwami krajów socjalistycznych, w procesie międzynarodowego zbliżenia odgrywa pozytywną rolę. Temu celowi powinna służyć dalsza inicjatywa polskiej adwokatury w postaci zorganizowania międzynarodowego sympozjum w Warszawie, nawiązującego swym charakterem do sympozjum zorganizowanego w 1974 r. Tematem obrad należy uczynić sprawę funkcjonowania adwokatury w systemie ochrony prawnej.

Ze względu na coraz szersze i liczniejsze kontakty poszczególnych izb adwokackich z ich odpowiednikami w krajach socjalistycznych, konieczne jest informowanie się o stanie prawnym i funkcjach adwokatury w tych państwach. W tym celu należy gromadzić teksty ustawodawstw pomocne w procesie wzajemnego poznawania się i zbliżania, tym bardziej że międzynarodowy obrót prawny ulega wyraźnie znacznemu ożywieniu.

X

Przyjęty program działania samorządu w bieżącej kadencji będzie mógł przynieść pełne efekty pod warunkiem, że będzie konsekwentnie realizowany i systematycznie kontrolowany. Dlatego rady adwokackie wszystkich szczebli powinny mieć szczegółowe plany określające czas realizacji zadań oraz wykaz osób odpowiedzialnych za tę realizację. Powinny one także badać systematycznie stopień realizacji.

Nie mogą się odbywać zgromadzenia delegatów bez przedstawienia w sprawozdaniu, jakie zadania przyjęte w programie lub uchwalone przez zgromadzenie zostały zrealizowane, a w jakich wypadkach i z jakich przyczyn realizacja tych zadań napotyka trudności. Taka bowiem metoda działania najlepiej wyraża demokrację socjalistyczną, której istotną cechą jest rozwijanie aktywności społecznej i działanie w sposób podlegający ocenie społecznej.

XI

Naczelna Rada Adwokacka zobowiązuje Prezydium NRA do złożenia sprawozdania z wykonania niniejszego programu przed upływem kadencji obecnych organów adwokatury.

B.

Sprawozdanie z posiedzenia Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach 15 i 16.X.1976 r.

W dniach 15 i 16 października 1976 r. odbyło się plenarne posiedzenie Naczelnej Rady Adwokackiej.

Posiedzenie to odbyło się, na zaproszenie Rady Adwokackiej w Rzeszowie w związku z uroczystościami z okazji XXV-lecia Izby rzeszowskiej, w Łańcucie, nadając w ten sposób odpowiednio wysoką rangę tym uroczystościom, które były dobrą okazją do przypomnienia sylwetek wybitnych i zasłużonych adwokatów tego regionu. Należy również podkreślić, że wyjazdowe posiedzenie Naczelnej